

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від "____" _____ 2018 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо створення умов для дистанційної торгівлі та детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Міністерства фінансів України від 05.04.2018 № 11110-11-10/9503.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект Закону розроблено з метою усунення законодавчих прогалин у застосуванні реєстраторів розрахункових операцій при дистанційній торгівлі та забезпечення розумного балансу інтересів держави, суб'єктів господарювання та покупців (споживачів) при отриманні товарів (послуг) та проведенні готівкових розрахунків поза стаціонарними пунктами продажу товарів (надання послуг), досягнення якої пропонується шляхом удосконалення нормативного регулювання питань застосування РРО та видачі розрахункових документів при дистанційній торгівлі.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у даній редакції з огляду на наступне.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №4752/0/20-18 від 21.05.2018

1. Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Проте, надана інформація відповідного пункту АРВ не має статистичного підтвердження теоретичного опису проблем, які передбачається вирішити за результатом затвердження цього проекту акта, не доводить чому існуюче регулювання потребує вдосконалення, а також не встановлює причинно-наслідкового зв'язку між рівнем розвитку тіньової економіки в Україні, відсутністю дієвого механізму контролю за обігом товарів та обсягів доходів суб'єктів, які застосовують систему спрощеного оподаткування та запропонованого проектом Закону способу вирішення виявлених розробником проблем.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

2. У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, встановлений розробником третій альтернативний спосіб «Використання ринкових механізмом» на сферу інтересів держави, громадян та суб'єктів господарювання - не проаналізований.

При цьому, під час оцінки впливу на сферу інтересів держави при застосуванні альтернативного способу «Прийняття проекту акта» розробником арифметично не обраховано витрати контролюючих органів на застосування вимог цього регуляторного акта, враховуючи запропоноване проектом Закону потенційне підвищення необхідності здійснення відповідних заходів контролю щодо суб'єктів господарювання, в тому числі за рахунок проведення низки фактичних перевірок.

Також, вважаємо, що визначені розробником витрати для суб'єктів господарювання після прийняття зазначеного проекту Закону в частині необхідності сплати відповідних штрафних санкцій, не може розглядатися як витрати таких суб'єктів по суті, а виключно як очікувана міра покарання за відповідне порушення податкового законодавства. У даному випадку, враховуючи предмет регулювання проекту Закону, доцільніше розрахувати витрати таких суб'єктів на організацію проведення відповідних заходів контролю представниками контролюючого органу.

3. У розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального

альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

4. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог Методики. Так, розробнику необхідно визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

У даному випадку, розробником визначено показник щодо покращення статусу України як держави зі зменшеним рівнем тіньової економіки. Визначений розробником додатковий показник результативності не здатний в повній мірі забезпечити дослідження показових результатів застосування механізму державного регулювання визначеного проектом Закону, а тому вважаємо за доцільне, передбачити інші додаткові показники насамперед щодо характеристики підвищення рівня податкової дисципліни суб'єктів господарювання, поліпшення ефективності контролю з боку держави в частині контролю за встановленим порядком проведення розрахункових операцій за допомогою споживачів з метою ефективного та більш репрезентативного дослідження законодавчих змін після прийняття проекту Закону.

Крім того, під час розгляду проекту Закону, на адресу Державної регуляторної служби України надійшли звернення від представників зацікавлених суб'єктів господарювання як щодо підтримки запропонованих цим проектом акта законодавчих змін, так і з приводу висловлення зауважень та пропозицій до оприлюдненої редакції законопроекту.

Зауваження до проекту Закону, які надійшли до ДРС, містяться у листах від ТОВ «Нова пошта» від 23.04.2018 № 277 (у тому числі на адресу Міністерства фінансів України) та від Співголови Комітету з розвитку підприємництва Спілки українських підприємців Єрашова Андрія (додається)

З приводу зазначеного, повідомляємо, що статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» визначено ключові принципи державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності. Принцип прозорості та врахування громадської думки, зокрема, передбачає відкритість для фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань дій регуляторних органів на всіх етапах їх регуляторної діяльності, обов'язковий розгляд регуляторними органами ініціатив, зауважень та пропозицій, наданих у встановленому законом порядку фізичними та юридичними особами, їх об'єднаннями, обов'язковість і своєчасність доведення прийнятих регуляторних актів до відома фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань, інформування громадськості про здійснення регуляторної діяльності.

Статтею 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», встановлено, що усі зауваження та пропозиції

щодо проекту регуляторного акта та відповідного аналізу регуляторного впливу, одержані протягом встановленого строку, підлягають обов'язковому розгляду розробником цього проекту. За результатами цього розгляду розробник проекту регуляторного акта повністю або частково враховує одержані зауваження та пропозиції або мотивовано їх відхиляє.

З метою дотримання вищезазначених вимог вказаного Закону, розробнику проекту Закону необхідно здійснити об'єктивний розгляд відповідних листів та інформувати їх авторів і Державну регуляторну службу України про досягнуті результати.

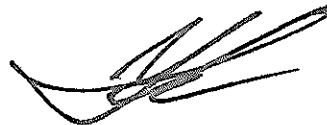
Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, прозорості та врахування громадської думки, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» щодо створення умов для дистанційної торгівлі та детінізації розрахунків в сфері торгівлі і послуг».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

К. М. Ляпіна

Так в змінах до п. 113.3 ст. 113 ПК Податкового кодексу України (п. 9 Розділу I законопроекту) встановлюється, що «частина суми штрафних (фінансових) санкцій, сплачених за наслідками перевірки, проведеної за скаргою покупця (споживача) про порушення платником податків встановленого порядку проведення розрахункових операцій, підлягає перерахуванню покупцю (споживачу), яким була подана скарга, в порядку, встановленому законом».

Разом з тим, у змінах до п. 43.5 ст. 43 Податкового кодексу України (пп. 2 п. 3 Розділу I законопроекту), визначено, що «на підставі отриманого висновку орган, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, протягом п'яти робочих днів здійснює повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені платникам податків, а також перераховує на користь відповідного покупця (споживача) компенсацію частини суми штрафних (фінансових) санкцій у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.»

Згідно із п. 1 Розділу III «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту встановлюється, що зміни до Податкового кодексу України щодо цього механізму мають набрати чинності з 01.07.2018.

Враховуючи, що до цієї дати залишилося менше, ніж три місяці, даний проект ще не зареєстрований у Верховній Раді України, а для впровадження СОД РРО потрібен певний час, зазначений строк є нереалістичним.

2. В частині врегулювання питання проведення розрахункових операцій та видачі розрахункових документів покупцям при реалізації товарів дистанційним способом:

1) У змінах до Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг», що містяться в пунктах 2 та 3 Розділу II законопроекту, з невідомих причин механізм проведення розрахункових операцій та видачі розрахункових документів при продажу товарів дистанційним способом ставиться у залежність від способу доставки товару.

Зокрема, у разі якщо доставка товару здійснюється продавцем, то такий продавець фактично надсилає покупцю два розрахункових документа:

- «перший» - друкується в паперовій формі (розрахунковий документ з ознакою «відстрочення платежу» чи «часткова оплата») та передається покупцю разом із замовленим товаром через свого кур'єра;
- «другий» - за фактом отримання від покупця готівкових коштів чи оплати покупцем за допомогою електронних платіжних засобів через РРО проводиться розрахункова операція на повну суму отриманих від покупця коштів з роздрукуванням відповідних розрахункових документів та направляється електронна його копія на адресу електронної пошти покупця та/або на номер мобільного телефону за допомогою SMS-повідомлень та/або розміщується в особистому кабінеті на сайті продавця;

У разі якщо доставка товару здійснюється сторонньою особою з оплатою такого товару через фінансову установу, то такий продавець надсилає покупцю один розрахунковий документ з ознакою «оплата фінансовій установі» у паперовій формі разом із замовленим товаром. При цьому фінансова установа при прийнятті коштів від покупця в оплату товару видає від свого імені самостійний розрахунковий документ на суму прийнятої до переказу готівки.

З приводу таких змін слід висловити наступні зауваження:

а) по-перше, запропонованими змінами чітко не визначено:

- в обох випадках: в який саме момент (дата та час) має бути роздрукований через реєстратор розрахункових операцій «перший» розрахунковий документ (в момент укладання угоди купівлі-продажу; в момент відвантаження товару з магазину (складу) продавця тощо);
- у разі доставки товару продавцем: що саме вважати «фактом отримання продавцем від покупця готівкових коштів», який є підставою для видачі «другого» розрахункового документу (отримання їх кур'єром продавця чи фактичне зарахування (оприбуткування в касі) коштів в касу продавця тощо), та коли саме має видаватися «другий» розрахунковий документ, у разі якщо покупець оплачує товар із застосуванням електронних платіжних засобів (на дату платежу чи на дату фактичного зарахування коштів на рахунок продавця);

б) по-друге, не зрозуміло, чому при доставці товару сторонньою особою з оплатою через фінансову установу продавець не видає покупцю «другий» розрахунковий документ за фактом отримання від покупця оплати вартості товару (зарахування оплати на його рахунок), а у разі доставки товару продавцем з оплатою покупцем товару із застосуванням електронного платіжного засобу (тобто фактично із проведенням безготівкового розрахунку із зарахуванням коштів на рахунок продавця, що за змістом є аналогічною операцією, що й оплата товару через фінансову установу шляхом грошового переказу), продавець має видавати покупцю другий розрахунковий документ за фактом оплати покупцем товару за допомогою електронних платіжних засобів.

2) При здійсненні доставки товару не продавцем, а іншою сторонньою особою, норми законопроекту передбачають обов'язкову наявність договору між продавцем та фінансовою установою (пп. 1 п. 2, пп. 3 та пп. 4 п. 3 Розділу II законопроекту).

При цьому не визначеними у законопроекті є наступні питання:

- що має бути предметом такого договору;

- чи поширюється визначений цими нормами механізм застосування реєстраторів розрахункових операцій та видачі розрахункових документів, якщо покупець здійснює оплату за товар після його відвантаження продавцем на його адресу через платіжні сервіси переказу коштів чи будь-яку іншу фінансову установу, з якою у продавця нема укладеного договору (як до моменту отримання товару, так і в момент його отримання).

3) Норми законопроекту (пункти 2 та 3 Розділу II законопроекту) не враховують ситуації, коли оплата покупцем товару, що доставляється на його адресу не продавцем, а сторонньою особою, здійснюється покупцем шляхом поштового переказу відповідно до Правил надання послуг поштового зв'язку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 05.03.2009 №270, тобто у разі, якщо доставка замовленого покупцем товару здійснюється шляхом оформлення поштового відправлення з післяплатою.

4) Норми законопроекту не дають однозначної відповіді на питання, який із розрахункових документів («перший», «другий» чи обидва), що формуються при дистанційному продажу товарів, є належними розрахунковими документами у розумінні абз. 1 ч. 11 ст. 8 Закону України «Про захист прав споживачів», згідно якого *«вимоги споживача розглядаються після пред'явлення споживачем розрахункового документа, а щодо товарів, на які встановлено гарантійний строк, - технічного паспорта чи іншого документа, що його замінює, з позначкою про дату продажу. Вимоги споживача щодо технічно складних побутових товарів розглядаються після пред'явлення споживачем розрахункового документа, передбаченого Законом України "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" та технічного паспорта чи іншого документа, що його замінює, з позначкою про дату продажу.»*

Крім того, в цьому контексті також варто враховувати, що можливість використання для цілей застосування Закону України «Про захист прав споживачів» електронної копії розрахункового документу, що передбачена законопроектом (пп. 4 п. 2, пп. 3 та пп. 4 п. 3 Розділу II законопроекту), є сумнівною з огляду на те, що межі застосування цієї копії обмежені лише можливістю її використання контролюючими органами в якості податкової інформації та під час проведення перевірок платників податків. Такий висновок слідує із визначення терміну «електронна копія розрахункового документу», що міститься у пп. 4 п. 2 Розділу II законопроекту.

5) Не зрозумілою є позиція, що міститься у пп. 5 п. 3 Розділу II законопроекту, щодо непоширення правила про відповідність суми готівкових коштів на місці проведення розрахунків даним денного звіту РРО (врегулювання так званої проблеми «касового розриву») лише на випадки реалізації товарів дистанційним способом з їх доставкою засобами продавця, та, як наслідок, виключення із цього регулювання дистанційного продажу товарів з їх доставкою сторонньою особою.

Крім того, зазначеною вище нормою передбачається, що у разі доставки товару продавцем отримана його кур'єром від покупця готівка має бути оприбуткована в касі продавця протягом 96 годин з дати роздрукування розрахункового документа на передачу товару покупцю (тобто «першого» розрахункового документа). Разом з тим, у разі якщо при доставці товару засобами продавця покупець здійснює розрахунок не готівкою, а із застосуванням електронного платіжного засобу, залишається не вирішеним питання про практичне застосування зазначеної норми.

З повагою, Andriy Erashov

05.05.2018

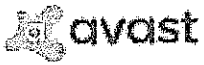
Gmail - Fw: Кешбек

співголова комітету з розвитку підприємництва СУП

M. +38 (097) 816 02 84

E. ierashov.andrii@gmail.com

W. <http://sup.org.ua/>

Это сообщение проверено на вирусы антивирусом Avast.
www.avast.com

Зміни Кешбек.docx

46K